

SOURCE SHEET
Lecture

HOW MANY PLAGUES WERE THERE; AND WHY DO I CARE?

By Rabbi Avrum M Kowalsky

1.

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף סד עמוד ב

תנו רבנן מעולם לא נתמעך אדם בעזרה חוץ מפסח אחד שהיה בימי הלל, שנתמעך בו זקן אחד, והיו קוראין אותו פסח מעוכין.

2.

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נג עמוד א

תניא, אמרו עליו על הלל הזקן כשהיה שמח בשמחת בית השואבה אמר כן: אם אני כאן - הכל כאן, ואם איני כאן - מי כאן.

3.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף ל עמוד ב

תנו רבנן: לעולם יהא אדם ענוותן כהלל ואל יהא קפדן כשמאי

4.

רש"י מסכת סוכה דף נג עמוד א

אם אני כאן הכל כאן - דורש היה לרבים שלא יחטאו בשמו של הקדוש ברוך הוא, אם אני כאן הכל כאן - כל זמן שאני חפץ בבית הזה, ושכינתי שרויה בו - יהא כבודו קיים ויבאו הכל כאן, ואם תחטאו ואסלק שכינתי, מי יבא כאן...

5.

תוספתא מסכת פסחים (ליברמן) פרק י

חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח כל הלילה אפילו בינו לבין בנו אפילו בינו לבין עצמו אפילו בינו לבין תלמידו

6.

See the abbreviated form the Rambam cites as the text of the "Haggadah" during the period of the Second Temple. It was considerably shorter than the text of the Haggadah that the Rambam sets forth as being recited in our times. This latter text is what we follow for the most part today at our Seder tables. (Both the earlier text of the temple period and our current text are recorded by Rambam at the end of the Laws of Chametz and Matza; chap: 8, et. seq.)

7.

תלמוד בבלי מסכת מכות דף כד עמוד ב

שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור"ע מצחק. אמרו לו: מפני מה אתה מצחק? אמר להם: מפני מה אתם בוכים? אמרו לו, מקום שכתוב בו: והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה? אמר להן: לכך אני מצחק, דכתיב: ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו, וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני! אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב: לכן בגללכם ציון שדה תחרש [וגו'], בזכריה כתיב: עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניהמתנו! עקיבא, ניהמתנו.

8.

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא

שהרי רבי עקיבא חכם גדול מחכמי משנה היה, והוא היה נושא כליו של בן כוזיבא המלך, והוא היה אומר עליו שהוא המלך המשיח, ודימה הוא וכל חכמי דורו שהוא המלך המשיח, עד שנהרג בעונות, כיון שנהרג נודע להם שאינו,

9.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ט עמוד ב

מאימתי קורין את שמע בשחרית? משיכיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר אומר: בין תכלת לכרתי. (וגומר) עד הנץ החמה. רבי יהושע אומר: עד שלש שעות

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ט עמוד ב

רבי מאיר אומר: משיכיר בין זאב לכלב; רבי עקיבא אומר: בין חמור לערוד;

10.

תוספתא ברכות פרק ב:יג

אמר ר' מאיר פעם אחת היינו יושבין לפני ר"ע בבית המדרש והיינו קורין את שמע ולא היינו משמיעים לאזנינו מפני
קסדור אחד שהיה עומד על הפתח

11.

The balance of the sources will be drawn from the text of the Haggadah and please have one ready for reference during the lecture